

стопанинъ. Затова трѣбва да се ангажиратъ задружнитѣ усилия и срѣдства на самитѣ производители, съ съдействието на държавата (Б. З. и К. Банка) и Земедѣлската Камара. При сегашното положение, съ дребнитѣ и разпрѣснати сушилни, периода за сушенитѣ сливи е удѣлженъ и стопанитѣ сж принудени да започнатъ отъ рано сушенето, когато сливитѣ сж не достатъчно узрѣли и да продължаватъ до късно, когато тѣ сж презрѣли. Само по тоя начинъ ний ще станемъ независими отъ времето, което ще позволи сливитѣ да се бератъ въ най-подходящъ моментъ и ще се получи по-еднообразна стока. Едновременно съ това, ще се реализиратъ икономии на гориво и персоналъ. За съжаление, въ България има само една такава инсталация въ гр. Габрово, която ни сочи пътя, по който трѣбва да трѣгне българското овощарско производство.

За да бждатъ напълно търговска стока, сливитѣ се подлагатъ на още една манипулация — **етиоважиране** (гланциране). Такива инсталации трѣбва да има въ областта най-малко 3, освенъ тая въ Ловечъ, която отдавна е построена, но още не е пусната въ действие. Подходящи пунктове за такива сж: с. Ябланица или гр. Луковитъ, Габрово или Тръвна, Тетевенъ и Троянъ, или най-сетне тамъ, където се установи за най-подходящо.

Производството на мармаладъ, пулпъ и др. продукти, става по единъ крайно примитивенъ начинъ, при който липсватъ най-обикновенитѣ технически съоръжения и пренебрегващи елементарнитѣ хигиенични правила. И ако нашитѣ овощни продукти намиратъ пласментъ на външния пазаръ, това се дължи, преди всичко, на изключителното международно положение и до известна степенъ на специфичнитѣ качества, като резултатъ отъ благоприятния климатъ на страната.

При една нормална обстановка на пазаря, където ще действува една взискателна контрола, ний бихме претърпѣли неуспѣхъ.

Не по-малкъ интересъ отъ тоя къмъ сливитѣ представляватъ за насъ орѣхитѣ, като износенъ артикулъ.

Това се вижда отъ следнитѣ сведения за износа:

ИЗНОСЪ НА ОРѢХИ.

1936	3,200,000	кгр.
1937	2,600,000	кгр.
1938	1,350,000	кгр.
1939	1,400,000	кгр.

Условията за производството на орѣхи въ България сж едни отъ най-добритѣ. При все това, тая култура не се отглежда въ размѣръ, отговарящъ на голѣмия доходъ, който